Puheenjohtaja von der Leyen,
Presidentti Macron,
Pääministeri Costa,
Hyvät eurooppalaiset,

Olen todella ylpeä saadessani olla täällä tänään todistamassa ainutlaatuisen hankkeemme huipentumaa. Hankkeen, jonka keskiössä on aktiivinen kansalaisuus, Euroopan rakentaminen, unionin perustusten tulevaisuudenkestävyys.

Tänään kuultavista monista puheista erottuu yksi sanoma ylitse muiden: Euroopan tulevaisuus on vielä kirjoittamatta, ja tarinamme riippuu teistä – meistä kaikista.

Keskusteluissa törmättiin uuteen todellisuuteen 24. helmikuuta, kun presidentti Putin määräsi armeijansa hyökkäämään Ukrainaan. Tämä hyökkäys, joka on kuin suoraan keskiajalta, mullisti koko maailman.

Helmikuun 24. päivän jälkeinen maailma on hyvin erilainen. Se on aiempaa vaarallisempi. Myös Euroopan rooli on muuttunut. Meillä ei ole varaa hukata hetkeäkään.

Se, miten reagoimme hyökkäykseen ja miten meidän on siihen jatkossakin vastattava, on pannut arvomme koetukselle. Yhtenäinen ja päättäväinen vastauksemme on vaimentanut arvostelijat ja saanut meidät ylpeiksi eurooppalaisuudestamme. Näin on toimittava myös tulevaisuudessa.

Vielä nytkin sota riehuu Ukrainassa. Pommit tappavat yhä valikoimatta. Naisia raiskataan yhä. Miljoonat ovat paenneet ja miljoonilla muilla on lähtö edessä. Ihmisiä on yhä satimessa Mariupolin tunneleissa.

Ukrainalaiset hakevat tukea Euroopasta. He tietävät saman kuin ne miljoonat eurooppalaiset, jotka joutuivat viettämään puoli vuosisataa rautaesiripun takana: Euroopan unionille ei ole vaihtoehtoa.

Unionin tulevaisuus on sidoksissa Ukrainan tulevaisuuteen. Uhka on todellinen. Ja epäonnistumisen hinta on korkea.

On kysyttävä: miten jälkipolvet arvioivat toimintaamme? Saavatko tulevat sukupolvet lukea, kuinka monenvälisyys päihitti eristäytymisen? Kuinka kansojen keskinäisestä riippuvuussuhteesta tuli selviö ja ihmiset oppivat arvostamaan erojaan, kuten Laura aiemmin totesi, ja ymmärsivät, että uudessa maailmassa tulevaisuus on rakennettava yhdessä?

Tämä on meidän tehtävämme. Tämä on meidän vastuullamme. Voin luvata, että Euroopan parlamentti tekee hartiavoimin töitä vahvemman unionin ja kaiken sen puolesta, mitä unioni edustaa. Vapaus, demokratia, oikeusvaltio, oikeudenmukaisuus, yhteisvastuu ja yhtäläiset mahdollisuudet.

Tämä tarkoittaa, että meidän on kuunneltava puhumisen sijaan. On keskityttävä kansalaisiin. On tehtävä työtä ihmisten hyväksi kylissä, kaupungeissa ja alueilla eri puolilla Eurooppaa.

Euroopan unioni voi olla ylpeä historiastaan. Olemme luoneet yhteismarkkinat, laajentuneet yhä uusiin valtioihin, ottaneet käyttöön yleiset vaalit, poistaneet sisärajat, luoneet yhteisen

valuutan ja kirjanneet perusoikeudet perussopimuksiimme. Eurooppa-hanke on ollut menestystarina. Epätäydellisenäkin se turvaa liberaalin demokratian, henkilökohtaiset vapaudet, sananvapauden ja turvallisuuden. Tämä innostaa miljoonia ihmisiä Euroopassa ja muualla maailmassa.

Tulevaisuuskonferenssi on kuitenkin osoittanut, että ihmisten odotukset ja unionin kyky lunastaa ne eivät tällä hetkellä kohtaa. Siksi seuraavaksi on kutsuttava koolle valmistelukunta. Tätä Euroopan parlamentti tulee vaatimaan. On kysymyksiä, joiden ratkaiseminen ei yksinkertaisesti voi odottaa.

Tällainen kysymys on puolustus. Tarvitsemme uutta turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, koska tiedämme, että tarvitsemme toisiamme ja että yksin olemme haavoittuvia. Pyörää ei silti tarvitse keksiä uudelleen. Voimme täydentää olemassa olevia liittoumia tarvitsematta kilpailla niiden kanssa.

Tällainen kysymys on energia. Olemme edelleen liian riippuvaisia despooteista. Energiasaarekkeita on yhä. Meidän on tuettava toisiamme, kun irtaudumme Venäjän kuristusotteesta ja investoimme vaihtoehtoisiin energialähteisiin. Tiedostamme, että uusiutuvassa energiassa on yhtä paljon kyse turvallisuudesta kuin ympäristöstä. Mutta kaiken tämän voimme tehdä vain yhdessä.

Tällainen kysymys on myös ilmastonmuutos. Sukupolvemme haaste, jossa Eurooppa on hienosti johtanut maailmanlaajuisia toimia.

Tällainen kysymys on terveydenhuolto, jossa meidän on muistettava pandemian opetukset, liitettävä terveydenhuoltojärjestelmämme yhteen, vaihdettava tietoja ja yhdistettävä resurssejamme. Kun seuraava virus iskee, emme saa antaa sen pysäyttää elämäämme. Vaistonvarainen reaktiomme ei saa olla raja-aitojen uudelleen pystyttäminen.

Tällainen kysymys on talousmallimme, sillä meidän on varmistettava riittävä jousto sitomatta tulevien sukupolvien käsiä. On luotava sellaisia työpaikkoja, jotka turvaavat menestyksemme.

Tällainen kysymys on muuttoliike, kuten saimme kuulla videoissa ja omakohtaisissa kertomuksissa. Meiltä puuttuu yhä järjestelmä, joka kohtelee oikeudenmukaisesti suojelun tarpeessa olevia, päättäväisesti niitä, jotka eivät sitä tarvitse, ja lujasti niitä, jotka tekevät vääryyttä heikoimmassa asemassa oleville eri puolilla maailmaa.

Tällainen kysymys on tasa-arvo ja solidaarisuus. Euroopan unionin on pysyttävä paikkana, jossa jokainen voi olla oma itsensä ja jossa syntymäpaikka, sukupuoli tai seksuaalinen suuntautuminen eivät vaikuta yksilön mahdollisuuksiin. Unionin on puolustettava oikeuksiamme – naisten, vähemmistöjen, meidän kaikkien oikeuksia. Unionissa ketään ei jätetä jälkeen.

Haluan, että Euroopan unioni ottaa johtoaseman kaikilla näillä ja muillakin aloilla. Sillä jos me emme sitä tee, joku muu kyllä tekee.

Hyvät eurooppalaiset,

Euroopan tulevaisuuskonferenssiin osallistui satojatuhansia ihmisiä eri puolilla Eurooppaa. Kuukausia kestäneissä vilkkaissa keskusteluissa olemme saaneet intensiivisesti tuntea osallistavan demokratian voiman. Kiitos siitä, että uskotte Eurooppaan.

Kiitos myös Guy Verhofstadtille ja Dubravka Šuicalle sekä neuvoston eri puheenjohtajavaltioille – pääministeri Costalle, ministeri Clement Beaunelle tänään – kiitos tämän prosessin johtamisesta. Haluan niin ikään kiittää edesmennyttä puhemiestämme David Sassolia, joka olisi ylpeä saavutuksistamme. Tänä päivänä hän olisi todella ylpeä. Mikään ei olisi tietenkään ollut mahdollista ilman henkilöstön jäseniä, ja pyydänkin Teitä antamaan aplodit Euroopan parlamentin ja toimielinten henkilöstölle, joka työskenteli uutterasti hankkeen eteen. Kiitän teitä kaikkia siitä, että uskoitte tähän hankkeeseen ja että taistelette Euroopan unionin puolesta ja kyynikoita vastaan.

On helpompi olla kyyninen, populisti ja käpertyä itseensä. Meidän tulisikin paljastaa populistien, kyynikkojen ja nationalistien todelliset kasvot: he ovat tyhjien lupauksien kaupittelijoita vailla ratkaisuja. He pelkäävät sitä ankaraa ja pitkäkestoista työtä, jota edistys vaatii.

Euroopan unionilla on aina riittänyt uskallusta. Nyt on aika lisätä vauhtia eikä pysähtyä.

Euroopan yhdentyminen on jälleen tullut tienristeykseen, eikä minkään muutosehdotusten pitäisi olla pois suljettuja. Mitä tahansa prosessia muutos vaatiikaan, meidän on oltava valmiita käymään se läpi.

Opiskelijana lähdin mukaan politiikkaan, koska uskoin, että sukupolveni paikka oli Euroopassa. Uskon näin edelleen. Meille ei ole olemassa vanhaa ja uutta Eurooppaa. Ei ole suuria ja pieniä valtioita. Me tiedämme, että aatteet ovat maantiedettä merkityksellisempiä.

Muistan ikuisesti tunteen, kun 18 vuotta sitten kymmenen maata – minun maani muiden joukossa – liittyi unioniin. Laskimme keskiyöllä sekunteja toukokuun ensimmäiseen päivään, ja ihmisten ilo, toivo ja tulevaisuudenusko olivat käsin kosketeltavia. Ukrainassa, Georgiassa, Moldovassa ja Länsi-Balkanilla ihmiset katsovat nyt meitä etsien samaa tarkoitusta. Joka maalla on oma tiensä kuljettavanaan, mutta meidän ei pidä pelätä vapauttaa Euroopan käsissä olevaa voimaa saada aikaan muutoksia, jotka tekevät ihmisten elämästä parempaa, kuten tapahtui minun maassani.

Olemme tänään Eurooppa-päivänä ja nuorison teemavuonna kokoontuneet Euroopan parlamentin kotipaikkaan Strasbourgiin. Tämä paikka symboloi väkevästi demokratian voimaa ja Euroopan unionin kykyä ottaa uusi askel yhdessä.

On tullut aika vastata Euroopan kutsuun. Meidän hetkemme on tullut.

Kiitos.